

Franco Zeffirelli (*12 lutego 1923 we Florencji)

*Pewien wybitny filmowiec florencki
zaliczał w życiu sukcesy i bęcki,
Romeo z Giuliettą,
ugodę z vendettą,
raz postępowy, to znów dekadenski.*

(ebs)

Franco Zeffirelli - włoski reżyser filmowy, a także scenarzysta, projektant kostiumów, producent i aktor filmowy, teatralny i telewizyjny.

Urodził się 12 lutego 1923 we Florencji jako Gianfranco Corsi. Ukończył uniwersytet we Florencji i Akademię Sztuk Pięknych. W 1947 przyłączył się do trupy teatralnej Morelli-Stoppa, kierowanej przez Luchino Viscontiego, potem pracował jako jego asystent. Karierę filmową rozpoczął jako aktor rolą Filippo Carrone w dramacie "Posłanka Angelina" ("L'Onorevole Angelina", 1947) Luigi Zampy.

Był scenografem i asystentem reżysera m.in. takich przedstawień jak: "Tramwaj zwany pożądaniem" Tennessee Williamssa (1948), "Troilus i Kressyda" Williama Szekspira (1949), "Trzy siostry" Antona Czechowa (1951).

Debiutował jako reżyser teatralny w roku 1950 spektaklem "Lulù" Carla Bertolazziego, następnie reżyserował opery i przedstawienia teatralne wystawiane w Londynie, Mediolanie i Nowym Jorku.

Po raz pierwszy reżyserował na dużym ekranie "Poskromienie złościcy" Szekspira (1967) z Elizabeth Taylor i Richardem Burtonem.

<https://www.youtube.com/watch?v=oXUeJJZSPxY>

Rok później zrealizował film "Romeo i Julia" według sztuki Szekspira (1968), który przyniósł mu nominację do nagrody Oscara za reżyserię. [1]

https://www.youtube.com/watch?v=0nYG_wQMheg

Kolejne jego filmy to m.in.: "Brat Słońce, siostra Księżyc" (1972) o świętym Franciszku z Asyżu, "Jezus z Nazaretu" (1977) i "Hamlet" (1990) z Melem Gibsonem w roli tytułowej.

W 1999 roku Franco Zeffirelli otrzymał Kryształowego Globusa na Festiwalu Filmowym w Karlowych Warach za wybitny wkład w światową kinematografię.

W listopadzie 2004 otrzymał honorowy brytyjski tytuł szlachecki.
Jest osobą otwarcie przyznającą się do swojej orientacji homoseksualnej.

Franco Zeffirelli jest członkiem włoskiego senatu od 1996 roku reprezentującym prawicową partię Forza Italia. Sprzeciwia się również istnieniu Ministerstwa Kultury, jako reliktu epoki totalitaryzmu.

W roku 2014 wydał album "Francesco" o św. Franciszku. Warto obejrzeć sobie prezentację książki w rzymskiej willi reżysera. Willa Tre Ville w Positano należąca do reżysera do 2007 jest dziś luksusowym hotelem (ok. 5 tys. euro/noc), ale prawie nic w niej nie zmieniono. W roku 2008 Zeffirelli wydał swoją drugą autobiografię pt. "Autobiografia". Pierwszą, pt. "Zeffirelli", napisał w roku 1986. Jest miłośnikiem psów.